

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

62. årgang

23. september 2019

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2019/C 319/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i Den Europæiske Unions Tidende	1
---------------	--	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2019/C 319/02	Sag C-40/17: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 29. juli 2019 — Fashion ID GmbH & Co.KG mod Verbraucherzentrale NRW eV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Düsseldorf — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger — direktiv 95/46/EF — artikel 2, litra d) — begrebet »den registeransvarlige« — operatør af et websted, som har integreret et socialt modul på dette websted, der muliggør overførsel af personoplysninger fra den besøgende på dette websted til udbyderen af nævnte modul — artikel 7, litra f) — grundlaget for behandling af oplysninger — hensyntagen til websideoperatørens eller udbyderen af det sociale moduls legitime interesse — artikel 2, litra h), og artikel 7, litra a) — den registreredes samtykke — artikel 10 — oplysningspligt over for den registrerede — national lovgivning, der giver forbrugerbeskyttelsesorganisationer søgsmålskompetence)	2
---------------	---	---

DA

2019/C 319/03	Sag C-411/17: Domstolens dom (Store Afdeling) af 29. juli 2019 — Inter-Environnement Wallonie ASBL og Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen ASBL mod Conseil des ministres (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour constitutionnelle — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse — miljø — Espookkonventionen — Århuskonventionen — bevaring af naturlige levesteder samt vilde dyr og planter — direktiv 92/43/EØF — artikel 6, stk. 3 — begrebet »projekt« — vurdering af indvirkningen på den omhandlede lokalitet — artikel 6, stk. 4 — begrebet »bydende nødvendige hensyn til væsentlige samfundsinteresser« — beskyttelse af vilde fugle — direktiv 2009/147/EF — vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet — direktiv 2011/92/EU — artikel 1, stk. 2, litra a) — begrebet »projekt« — artikel 2, stk. 1 — artikel 4, stk. 1 — miljøkonsekvensvurdering — artikel 2, stk. 4 — fritagelse fra vurdering — gradvis udfasning af kerneenergi — national lovgivning, der dels foreskriver en genoptagelse af aktivitet med industriel produktion af elektricitet på et kernekraftværk, der var taget ud af drift, for en periode på næsten ti år, som har til virkning, at den dato, der oprindeligt var blevet fastsat af den nationale lovgiver for dette anlægs deaktivering og ophøret af dets aktivitet, udskydes med ti år, dels, at den frist, der af samme lovgiver oprindeligt var fastsat for deaktiveringen og ophør af industriel produktion af elektricitet på et kraftværk, der er i drift, ligeledes udskydes med ti år — manglende miljøkonsekvensvurdering)	3
2019/C 319/04	Sag C-469/17: Domstolens dom (Store Afdeling) af 29. juli 2019 — Funke Medien NRW GmbH mod Bundesrepublik Deutschland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — ophavsret og beslægtede rettigheder — direktiv 2001/29/EF — informationssamfund — harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder — artikel 2, litra a) — retten til reproduktion — artikel 3, stk. 1 — overføring til almenheden — artikel 5, stk. 2 og 3 — undtagelser og indskrænkninger — rækkevidde — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder)	5
2019/C 319/05	Sag C-476/17: Domstolens dom (Store Afdeling) af 29. juli 2019 — Pelham GmbH, Moses Pelham og Martin Haas mod Ralf Hütter og Florian Schneider-Esleben (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — ophavsret og beslægtede rettigheder — direktiv 2001/29/EF — informationssamfund — harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder — udtagning af prøver (sampling) — artikel 2, litra c) — fremstillere af fonogrammer — retten til reproduktion — »delvis« reproduktion — artikel 5, stk. 2 og 3 — undtagelser og indskrænkninger — rækkevidde — artikel 5, stk. 3, litra d) — citater — direktiv 2006/115/EF — artikel 9, stk. 1, litra b) — spredningsretten — grundlæggende rettigheder — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 13 — frihed for kunst) . . .	6
2019/C 319/06	Sag C-516/17: Domstolens dom (Store Afdeling) af 29. juli 2019 — Spiegel Online GmbH mod Volker Beck (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — ophavsret og beslægtede rettigheder — direktiv 2001/29/EF — informationssamfund — harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder — artikel 5, stk. 3 — undtagelser og indskrænkninger — rækkevidde — artikel 5, stk. 3, litra c) og d) — redegørelser for dagsbegivenheder — citater — anvendelse af links — tilgængeliggørelse for almenheden på lovlig vis — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 11 — ytrings- og informationsfrihed)	7
2019/C 319/07	Sag C-556/17: Domstolens dom (Store Afdeling) af 29. juli 2019 — Alekszj Torubarov mod Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Pécsi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság — Ungarn) (Præjudiciel forelæggelse — fælles politik for asyl og subsidær beskyttelse — fælles procedurer for tildeling af international beskyttelse — direktiv 2013/32/EU — artikel 46, stk. 3 — fuldstændig og ex-nunc-undersøgelse — artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — adgang til effektive retsmidler — rækkevidden af førsteinstansrettens beføjelser — ingen omgørelsesbeføjelse — den kompetente administrative eller domstolslignende myndigheds afslag på at efterleve en afgørelse fra den nævnte ret)	8
2019/C 319/08	Sag C-589/17: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 29. juli 2019 — Prenatal S.A. mod Tribunal Económico Administrativo Regional de Cataluña (TEARC) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia de Cataluña — Spanien) (Præjudiciel forelæggelse — indførsel af tekstilprodukter, som fejlagtigt angives med oprindelse i Jamaica — efteropkrævning af importafgifter — anmodning om eftergivelse af afgifter — forordning (EØF) nr. 2913/92 — fælles toldkodeks — artikel 220, stk. 2, litra b), og artikel 239 — Europa-Kommissionens beslutning om afvisning i et konkret tilfælde — gyldighed)	9

2019/C 319/09	Sag C-620/17: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 29. juli 2019 — Hochtief Solutions AG Magyarországi Fióktelepe mod Fővárosi Törvényszék (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Székesfehérvári Törvényszék — Ungarn) (Præjudiciel forelæggelse — offentlige kontrakter — klageprocedurer — direktiv 89/665/EF — direktiv 92/13/EØF — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse — effektivitetsprincippet og ækvivalensprincippet — søgsmål med påstand om fornyet prøvelse af retsafgørelser, der tilsidesætter EU-retten — medlemsstaternes ansvar for nationale retsinstitutters tilsidesættelse af EU-retten — vurdering af det erstatningsberettigede tab)	10
2019/C 319/10	Sag C-654/17 P: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 29. juli 2019 — Bayerische Motoren Werke AG mod Europa-Kommissionen og Freistaat Sachsen (Appel — statsstøtte — regional investeringsstøtte — støtte til et stort investeringsprojekt — støtte, der er delvist uforenelig med det indre marked — artikel 107, stk. 3, TEUF — støttenes nødvendighed — artikel 108, stk. 3, TEUF — forordning (EF) nr. 800/2008 — støtte, der overskrider den individuelle anmeldelsestærskel — anmeldelse — gruppefritagelsens rækkevidde — kontraappel — tilladelse til en intervention ved Den Europæiske Unions Ret — formaliteten)	11
2019/C 319/11	Sag C-659/17: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 29. juli 2019 — Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) mod Azienda Napoletana Mobilità SpA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte suprema di cassazione — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — statsstøtte — beskæftigelsesstøtte — fritagelse fra sociale sikringsbidrag, der vedrører uddannelses- og arbejdsaftaler — beslutning 2000/128/EF — Italiens støtteordning for foranstaltninger til fordel for beskæftigelsen — støtte, der er delvist uforenelig med det indre marked — anvendeligheden af beslutning 2000/128/EF på en virksomhed, der i henhold til en eneret leverer lokale kollektive transporttjenester, som er blevet tildelt virksomheden direkte af en kommune — artikel 107, stk. 1, TEUF — begrebet »konkurrencefordrejning« — begrebet »påvirker samhandelen« mellem medlemsstaterne)	12
2019/C 319/12	Sag C-680/17: Domstolens dom (Første Afdeling) af 29. juli 2019 — Sumanan Vethanayagam, Sobitha Sumanan, Kamalaranee Vethanayagam mod Minister van Buitenlandse Zaken (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Utrecht — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — fællesskabskodeks for visa — forordning (EF) nr. 810/2009 — artikel 5 — medlemsstat med kompetence til at behandle og træffe beslutning om en visumansøgning — artikel 8 — repræsentationsordning — art. 32, stk. 3 — klagesag til prøvelse af en afgørelse om afslag på visum — den medlemsstat, som har kompetence til at påkende klagesagen, når der foreligger en repræsentationsordning — indehavere af retten til at indgive en klage)	13
2019/C 319/13	Sag C-38/18: Domstolens dom (Første Afdeling) af 29. juli 2019 — straffesag mod Massimo Gambino og Shpetim Hyka (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Bari — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — retligt samarbejde i straffesager — direktiv 2012/29/EU — minimumsstandarder for ofre for kriminalitet med hensyn til rettigheder, støtte og beskyttelse — artikel 16 og 18 — afhøring af offeret for en straffedomstol i første instans — ændring af dommerkollegiets sammensætning — fornyet afhøring af offeret efter anmodning fra en af sagens parter — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 47 og 48 — retten til en retfærdig rettergang og retten til et forsvar — princippet om umiddelbarhed — rækkevidde — offerets ret til beskyttelse under straffesager)	14
2019/C 319/14	Sag C-124/18 P: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 29. juli 2019 — Red Bull GmbH mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO), Marques og Optimum Mark sp. z o.o. (Appel — EU-varemærker — forordning (EU) nr. 207/2009 — artikel 4 og artikel 7, stk. 1, litra a) — absolut registreringshindring — ugyldighedssag — kombination af to farver i sig selv — ingen systematisk opstilling, der forbinder farverne på en forudbestemt og uforanderlig måde)	14
2019/C 319/15	Sag C-209/18: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 29. juli 2019 — Europa-Kommissionen mod Republikken Østrig (Traktatbrud — tilsidesættelse af direktiv 2006/123/EF og artikel 49 TEUF og 56 TEUF — begrænsninger og krav vedrørende hjemstedets beliggenhed, retlig form, kapitalbesiddelse og virksomhed på flere områder for så vidt angår civilingeniørselskaber, patentagentselskaber og dyrlægeselskaber)	15

2019/C 319/16	Sag C-354/18: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 29. juli 2019 — Radu Lucian Rusu og Oana Maria Rusu mod SC Blue Air — Airline Management Solutions Srl (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunalul Bacău — Rumænien) (Præjudiciel forelæggelse — forordning (EF) nr. 261/2004 — lufttransport — boardingafvisning — begrebet »kompensation« og »yderligere kompensation« — typen af erstatningsberettiget tab — økonomisk eller ikke-økonomisk skade — fradrag — yderligere kompensation — bistand — oplysninger, som passagererne har fået)	16
2019/C 319/17	Sag C-359/18 P: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 29. juli 2019 — Det Europæiske Lægemiddelagentur mod Shire Pharmaceuticals Ireland Ltd og Europa-Kommissionen (Appel — forordning (EF) nr. 141/2000 — lægemidler til sjældne sygdomme — artikel 5 — ansøgning om udpegelse af et lægemiddel som »et lægemiddel til sjældne sygdomme« — validering — der foreligger en tidligere markedsføringstilladelse for det samme lægemiddel)	17
2019/C 319/18	Sag C-388/18: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 29. juli 2019 — Finanzamt A mod B (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — skatter og afgifter — harmonisering af afgiftslovgivningerne — direktiv 2006/112/EF — det fælles merværdiafgiftssystem (moms) — artikel 288, stk. 1, nr. 1), og artikel 315 — særordning for små virksomheder — særordning for afgiftspligtige videreforhandlere — afgiftspligtig videreforhandler, som er omfattet af fortjenstmargenordningen — årlig omsætning, der bestemmer, om særordningen for små virksomheder skal finde anvendelse — fortjenstmargenen eller modtagne beløb).....	17
2019/C 319/19	Sag C-436/18 P: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 29. juli 2019 — Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd mod Europa-Kommissionen og Eurofer, Association Européenne de l'Acier, ASBL (Appel — dumping — indførelse af en endelig antidumpingtold på visse varer med oprindelse i Kina — gennemførelsesforordning (EU) 2015/1429 — forordning (EF) nr. 1225/2009 — artikel 2, stk. 7, litra a) — normal værdi — fastsættelse på grundlag af prisen i et tredjeland med markedsøkonomi — valg af egnet tredjeland — tredjeland med markedsøkonomi, som er omfattet af samme undersøgelse — justeringer).....	18
2019/C 319/20	Sag C-451/18: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 29. juli 2019 — Tibor-Trans Fuvarozó és Kereskedelmi Kft. mod DAF TRUCKS N.V. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Győri Ítéltábla — Ungarn) (Præjudiciel forelæggelse — samarbejde om civile retlige spørgsmål — forordning (EU) nr. 1215/2012 — specielle kompetenceregler — artikel 7, nr. 2) — sager om erstatning uden for kontrakt — det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået — stedet for skadens indtræden — krav om erstatning for skade forvoldt af et kartel, der er blevet erklæret i strid med artikel 101 TEUF og artikel 53 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde).....	19
2019/C 319/21	Sag C-481/18: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 29. juli 2019 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik (Traktatbrud — direktiv 2012/39/EU — tekniske krav til testning af humane væv og celler — manglende meddelelse eller gennemførelse inden for den fastsatte frist).....	19
2019/C 319/22	Sag C-438/18: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 15. juli 2019 — Galeria Parque Nascente-Exploração de Espaços Comerciais SA mod Autoridade Tributária e Aduaneira (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) — Portugal) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — fælles beskatningsordning ved fusion, spaltning, partiel spaltning, tilførsel af aktiver og ombytning af aktier vedrørende selskaber i forskellige medlemsstater — direktiv 90/434/EØF — artikel 4 og 11 — direktiv 2009/133/EF — artikel 4 og 15 — såkaldt »omvendt« fusion — beskatningsordning, der i tilfælde af såkaldt »omvendt« fusion indebærer, at udgifter afholdt af moderselskabet til et lån optaget af dette selskab til køb af det overtagende datterselskabs aktier, der er fradragsberettigede for dette moderselskab, anses for ikke at være fradragsberettigede for dette datterselskab)	20
2019/C 319/23	Sag C-530/18: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 10. juli 2019 — EP mod FO (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunalul Ilfov — Rumænien) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — samarbejde om civile retlige spørgsmål — kompetence i sager vedrørende forældreansvar — forordning (EF) nr. 2201/2003 — artikel 15 — henvisning af sagen til en ret i en anden medlemsstat, der er bedre egnet til at behandle sagen — undtagelse fra reglen om generel kompetence for retten på det sted, hvor barnet har sit sædvanlige opholdssted — særlig tilknytning til en anden medlemsstat — elementer, der gør det muligt at afgøre, hvilken ret der er bedre egnet — det forhold, at der er forskelle i retsreglerne — barnets bedste)	21

2019/C 319/24	Sag C-103/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Contencioso-Administrativo no 24 de Madrid (Spanien) den 11. februar 2019 — Sindicato Único de Sanidad e Higiene de la Comunidad de Madrid og Sindicato de Sanidad de Madrid de la CGT mod Consejería de Sanidad de la Comunidad de Madrid	22
2019/C 319/25	Sag C-150/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Rejonowy w Koszalinie (Polen) den 21. februar 2019 — V. C. Sp. z o.o. mod P.K.	23
2019/C 319/26	Sag C-396/19 P: Appel iværksat den 22. maj 2019 af Den Europæiske Centralbank til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 13. marts 2019 i sag T-730/16, Espírito Santo Financial Group mod ECB	24
2019/C 319/27	Sag C-506/19 P: Appel iværksat den 2. juli 2019 af Islamic Republic of Iran Shipping Lines, Hafize Darya Shipping Lines (HDSL), Safiran Payam Darya Shipping Lines (SAPID), Khazar Sea Shipping Lines Co., Rahbaran Omid Darya Ship Management Co., Irinvestship Ltd og IRISL Europe GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 8. maj 2019 i sag T-434/15, Islamic Republic of Iran Shipping Lines m.fl. mod Rådet	25
2019/C 319/28	Sag C-511/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Areios Pagos (Grækenland) den 4. juli 2019 — AB mod Olympiako Athlitiko Kentro Athinon — Spyros Louis.	26
2019/C 319/29	Sag C-594/19 P: Appel iværksat den 2. august 2019 af Deutsche Lufthansa AG til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 17. maj 2019 i sag T-764/15, Deutsche Lufthansa AG mod Europa-Kommissionen.	28
Retten		
2019/C 319/30	Sag T-516/19: Sag anlagt den 19. juli 2019 — VDV eTicket Service mod Kommissionen og INEA.	29
2019/C 319/31	Sag T-545/19: Sag anlagt den 5. august 2019 — Global Steel Wire m.fl. mod Kommissionen	30
2019/C 319/32	Sag T-554/19: Sag anlagt den 9. august 2019 — Spanien mod Kommissionen	31
2019/C 319/33	Sag T-558/19: Sag anlagt den 13. august 2019 — Luz Saúde mod EUIPO — Clínica La Luz (HOSPITAL DA LUZ LEARNING HEALTH TRAINING, RESEARCH & INNOVATION CENTER)	32

IV

*(Oplysninger)*OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER,
ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i Den Europæiske Unions Tidende

(2019/C 319/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 312 af 16.9.2019

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 305 af 9.9.2019

EUT C 295 af 2.9.2019

EUT C 288 af 26.8.2019

EUT C 280 af 19.8.2019

EUT C 270 af 12.8.2019

EUT C 263 af 5.8.2019

Teksterne er tilgængelige på:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 29. juli 2019 — Fashion ID GmbH & Co.KG mod Verbraucherzentrale NRW eV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Düsseldorf — Tyskland)

(Sag C-40/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger — direktiv 95/46/EF — artikel 2, litra d) — begrebet »den registeransvarlige« — operatør af et websted, som har integreret et socialt modul på dette websted, der muliggør overførsel af personoplysninger fra den besøgende på dette websted til udbyderen af nævnte modul — artikel 7, litra f) — grundlaget for behandling af oplysninger — hensyntagen til websideoperatørens eller udbyderen af det sociale moduls legitime interesse — artikel 2, litra h), og artikel 7, litra a) — den registreredes samtykke — artikel 10 — oplysningspligt over for den registrerede — national lovgivning, der giver forbrugerbeskyttelsesorganisationer søgsmålskompetence)

(2019/C 319/02)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Fashion ID GmbH & Co.KG

Sagsøgt: Verbraucherzentrale NRW eV

procesdeltagere: Facebook Ireland Ltd og Landesbeauftragte für Datenschutz und Informationsfreiheit Nordrhein-Westfalen

Konklusion

- 1) Artikel 22-24 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national lovgivning, der gør det muligt for forbrugerbeskyttelsesorganisationer at anlægge sag mod den, der formodes at have krænket beskyttelsen af personoplysninger.

- 2) Operatøren for et websted, såsom Fashion ID GmbH & Co. KG, der på dette websted integrerer et socialt modul, som gør det muligt for webstedets besøgendes browser at rekvirere indhold fra udbyderen af dette modul og i denne forbindelse overføre den besøgendes personoplysninger til nævnte udbyder, kan anses for at være den registeransvarlige som omhandlet i artikel 2, litra d), i direktiv 95/46. Dette ansvar begrænses imidlertid til den operation eller den række af operationer, der omfatter behandling af personoplysninger, for hvilken eller hvilke denne operatør rent faktisk fastlægger, til hvilket formål og på hvilken måde dette må finde sted, dvs. den i hovedsagen omhandlede indsamling og videregivelse ved transmission af personoplysninger.
- 3) I en situation som den i hovedsagen omhandlede, hvor operatøren af et websted har integreret et socialt modul på dette websted, der gør det muligt for webstedets besøgendes browser at rekvirere indhold fra udbyderen af dette modul og i denne forbindelse overføre den besøgendes personoplysninger til nævnte udbyder, er det nødvendigt, at denne operatør og denne udbyder hver især forfølger en legitim interesse som omhandlet i artikel 7, litra f), i direktiv 95/46, for at disse operationer kan retfærdiggøres i forhold til dem.
- 4) Artikel 2, litra h), og artikel 7, litra a), i direktiv 95/46 skal fortolkes således, at i en situation som den i hovedsagen omhandlede, hvor operatøren af et websted har integreret et socialt modul på dette websted, der gør det muligt for webstedets besøgendes browser at rekvirere indhold fra udbyderen af dette modul og i denne forbindelse overføre den besøgendes personoplysninger til nævnte udbyder, skal det samtykke, der er omhandlet i disse bestemmelser, være indhentet af denne operatør alene vedrørende den operation eller den række af operationer, der omfatter behandling af personoplysninger, for hvilke denne operatør fastlægger, til hvilket formål og på hvilken måde dette må finde sted. Desuden skal dette direktivs artikel 10 fortolkes således, at den oplysningspligt, der er fastsat i denne bestemmelse, i en sådan situation ligeledes påhviler nævnte operatør, idet de informationer, som denne skal give den berørte person, imidlertid alene skal vedrøre den operation eller den række af operationer, der omfatter behandling af personoplysninger, for hvilke denne operatør fastlægger, til hvilket formål og på hvilken måde denne må finde sted.

(¹) EUT C 112 af 10.4.2017.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 29. juli 2019 — Inter-Environnement Wallonie ASBL og Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen ASBL mod Conseil des ministres (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour constitutionnelle — Belgien)

(Sag C-411/17) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — miljø — Espookkonventionen — Århuskonventionen — bevaring af naturlige levesteder samt vilde dyr og planter — direktiv 92/43/EØF — artikel 6, stk. 3 — begrebet »projekt« — vurdering af indvirkningen på den omhandlede lokalitet — artikel 6, stk. 4 — begrebet »bydende nødvendige hensyn til væsentlige samfundsinteresser« — beskyttelse af vilde fugle — direktiv 2009/147/EF — vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet — direktiv 2011/92/EU — artikel 1, stk. 2, litra a) — begrebet »projekt« — artikel 2, stk. 1 — artikel 4, stk. 1 — miljøkonsekvensvurdering — artikel 2, stk. 4 — fritagelse fra vurdering — gradvis udfasning af kerneenergi — national lovgivning, der dels foreskriver en genoptagelse af aktivitet med industriel produktion af elektricitet på et kernekraftværk, der var taget ud af drift, for en periode på næsten ti år, som har til virkning, at den dato, der oprindeligt var blevet fastsat af den nationale lovgiver for dette anlægs deaktivering og ophøret af dets aktivitet, udskydes med ti år, dels, at den frist, der af samme lovgiver oprindeligt var fastsat for deaktiveringen og ophør af industriel produktion af elektricitet på et kraftværk, der er i drift, ligeledes udskydes med ti år — manglende miljøkonsekvensvurdering)

(2019/C 319/03)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour constitutionnelle

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Inter-Environnement Wallonie ASBL og Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen ASBL

Sagsøgt: Conseil des ministres

procesdeltager: Electrabel SA

Konklusion

- 1) Artikel 1, stk. 2, litra a), første led, artikel 2, stk. 1, og artikel 4, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet skal fortolkes således, at en genoptagelse af industriel produktion af elektricitet på et kernekraftværk, der er taget ud af drift, for en periode på ti år, som har til virkning, at den dato, der oprindeligt var blevet fastsat af den nationale lovgiver for dette anlægs deaktivering og ophøret af dets aktivitet, udskydes med ti år, og at den frist, der af samme lovgiver oprindeligt var fastsat for deaktivering og ophøret af industriel produktion af elektricitet på et kraftværk, der er i drift, ligeledes udskydes med ti år, hvilke foranstaltninger indebærer moderniseringsarbejder på de omhandlede kraftværker, som efter deres art vil ændre de omhandlede områders fysiske karakteristika, udgør et »projekt« i dette direktivs forstand, som i princippet og under forbehold for den efterprøvelse, det tilkommer den forelæggende ret at foretage, skal undergives en miljøkonsekvensvurdering før vedtagelsen af disse foranstaltninger. Den omstændighed, at gennemførelsen af sidstnævnte foranstaltninger indebærer yderligere retsakter, såsom meddelelse af en ny individuel tilladelse for et af de omhandlede kraftværker til produktion af elektricitet til industrielle formål, er ikke afgørende i denne henseende. De anlægsarbejder, der er uløseligt knyttet til disse foranstaltninger, skal ligeledes undergives en sådan vurdering før vedtagelsen af samme foranstaltninger, hvis deres kendetegn og deres mulige indvirkning på miljøet er tilstrækkeligt identificerbare på dette trin, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.
- 2) Artikel 2, stk. 4, i direktiv 2011/92 skal fortolkes således, at bestemmelsen kun giver en medlemsstat ret til at fritage et projekt som det i hovedsagen omhandlede fra en miljøkonsekvensvurdering med henblik på at sikre medlemsstatens forsyningssikkerhed med elektricitet, hvis denne medlemsstat godtgør, at risikoen for denne forsyningssikkerhed er rimeligt sandsynlig, og at det omhandlede projekt har en uopsættelig karakter, der begrundet undladelsen af en sådan vurdering, og under forudsætning af, at de forpligtelser, der er fastsat i dette direktivs artikel 2, stk. 4, andet afsnit, litra a)-c), overholdes. En sådan mulighed for fritagelse er imidlertid under forbehold af de forpligtelser, der påhviler den pågældende medlemsstat i henhold til dette direktivs artikel 7.
- 3) Artikel 1, stk. 4, i direktiv 2011/92 skal fortolkes således, at en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede ikke udgør en national særlov som omhandlet i denne bestemmelse, som i henhold til denne bestemmelse er undtaget fra dette direktivs anvendelsesområde.
- 4) Artikel 6, stk. 3, i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter skal fortolkes således, at foranstaltninger som de i hovedsagen omhandlede sammen med moderniseringsarbejderne og arbejderne med henblik på opfyldelse af de nugældende sikkerhedsstandarder udgør et projekt, som er underlagt vurdering af dets virkning på de omhandlede beskyttede lokaliteter. Disse foranstaltninger skal gøres til genstand for en sådan vurdering, før de vedtages af lovgiver. Den omstændighed, at gennemførelsen af nævnte foranstaltninger indebærer senere retsakter, såsom meddelelse af en ny individuel tilladelse til produktion af elektricitet til industrielle formål for et af de omhandlede kraftværker, er ikke afgørende i denne henseende. De anlægsarbejder, der er uløseligt knyttet til disse samme foranstaltninger, skal ligeledes undergives en sådan vurdering før vedtagelsen af sidstnævnte foranstaltninger, hvis deres kendetegn og deres mulige indvirkning på det beskyttede lokaliteter er tilstrækkeligt identificerbare på dette trin, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.
- 5) Artikel 6, stk. 4, første afsnit, i direktiv 92/43 skal fortolkes således, at formålet om til enhver tid at garantere forsyningssikkerheden med elektricitet i en medlemsstat udgør et bydende nødvendigt hensyn til væsentlige samfundsinteresser i denne bestemmelses forstand. Dette direktivs artikel 6, stk. 4, andet afsnit, skal fortolkes således, at hvis den beskyttede lokalitet kan påvirkes af et projekt i nærheden af en prioriteret naturtype og/eller en prioriteret art, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve, er det kun en reel og alvorlig trussel om afbrydelse af elektricitetsforsyningen i den omhandlede medlemsstat, som under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede kan udgøre et offentligt sikkerhedshensyn i denne bestemmelses forstand.

- 6) EU-retten skal fortolkes således, at en national domstol, hvis dens nationale ret tillader det, undtagelsesvis kan opretholde virkningerne af foranstaltninger som de i hovedsagen omhandlede, som er blevet vedtaget under tilsidesættelse af de forpligtelser, der følger af direktiv 2011/92 og direktiv 92/43, hvis denne opretholdelse er begrundet ved tvingende hensyn knyttet til nødvendigheden af at fjerne en reel og alvorlig trussel om afbrydelse af forsyningen med elektricitet i den pågældende medlemsstat, som ikke kan imødegås med andre midler og alternativer, herunder navnlig inden for rammerne af det indre marked. Nævnte opretholdelse kan kun omfatte den tidsperiode, som er strengt nødvendig for at afhjælpe ulovligheden.

(¹) EUT C 300 af 11.9.2017.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 29. juli 2019 — Funke Medien NRW GmbH mod Bundesrepublik Deutschland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland)

(Sag C-469/17) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — ophavsret og beslægtede rettigheder — direktiv 2001/29/EF — informationsfund — harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder — artikel 2, litra a) — retten til reproduktion — artikel 3, stk. 1 — overføring til almenheden — artikel 5, stk. 2 og 3 — undtagelser og indskrænkninger — rækkevidde — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder)

(2019/C 319/04)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Funke Medien NRW GmbH

Sagsøgt: Bundesrepublik Deutschland

Konklusion

- 1) Artikel 2, litra a), og artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationsfundet skal fortolkes således, at de udgør foranstaltninger til en fuldstændig harmonisering af det materielle indhold af de deri omhandlede rettigheder. Bestemmelserne i dette direktivs artikel 5, stk. 3, litra c), andet alternativ, og artikel 5, stk. 3, litra d), skal fortolkes således, at de ikke udgør foranstaltninger til en fuldstændig harmonisering af rækkevidden af de undtagelser og indskrænkninger, som de tillader.

- 2) Informationsfriheden og pressefriheden, der er sikret i artikel 11 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, kan ikke begrunde en undtagelse fra ophavsmandens eneret til reproduktion og overføring til almenheden som omhandlet i henholdsvis artikel 2, litra a), og artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/29 ud over de undtagelser og indskrænkninger, der er omhandlet i dette direktivs artikel 5, stk. 2 og 3.
- 3) Den nationale ret skal ved den afvejning, som det påhviler den at foretage, på grundlag af samtlige omstændigheder i den omhandlede sag, af ophavsmandens enerettigheder i henhold til artikel 2, litra a), og artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/29 på den ene side og rettighederne for brugerne af beskyttede frembringelser som omhandlet i undtagelsesbestemmelserne i dette direktivs artikel 5, stk. 3, litra c), andet alternativ, og artikel 5, stk. 3, litra d), på den anden side, lægge en fortolkning af disse bestemmelser til grund, som samtidig med, at den respekterer deres ordlyd og bevarer deres effektive virkning, er i fuld overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder, som er sikret ved Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

(¹) EUT C 382 af 13.11.2017.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 29. juli 2019 — Pelham GmbH, Moses Pelham og Martin Haas mod Ralf Hütter og Florian Schneider-Esleben (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland)

(Sag C-476/17) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — ophavsret og beslægtede rettigheder — direktiv 2001/29/EF — informationssamfund — harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder — udtagning af prøver (sampling) — artikel 2, litra c) — fremstillinger af fonogrammer — retten til reproduktion — »delvis« reproduktion — artikel 5, stk. 2 og 3 — undtagelser og indskrænkninger — rækkevidde — artikel 5, stk. 3, litra d) — citater — direktiv 2006/115/EF — artikel 9, stk. 1, litra b) — spredningsretten — grundlæggende rettigheder — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 13 — frihed for kunst)

(2019/C 319/05)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Pelham GmbH, Moses Pelham og Martin Haas

Sagsøgte: Ralf Hütter og Florian Schneider-Esleben

Konklusion

- 1) Artikel 2, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet skal i lyset af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at den eneret, som denne bestemmelse giver fonogramfremstilleren til at tillade eller forbyde reproduktion af sit fonogram, gør det muligt for denne at modsætte sig en tredjemands anvendelse af en endog meget kort lydprøve af fonogrammet med henblik på at inkludere denne prøve i et andet fonogram, medmindre prøven inkluderes deri i en form, som er ændret og uigenkendelig for øret.

- 2) Artikel 9, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/115/EF af 12. december 2006 om udlejnings- og udlånsrettigheder samt om visse andre ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med intellektuel ejendomsret skal fortolkes således, at et fonogram, som indeholder prøver af musik, der er overført fra et andet fonogram, ikke udgør et »eksemplar« af dette fonogram i denne bestemmelses forstand, for så vidt som det ikke gengiver hele eller en væsentlig del af dette fonogram.
- 3) En medlemsstat må ikke i sin nationale ret fastsætte andre undtagelser fra eller indskrænkninger i fonogramfremstillers ret i henhold til artikel 2, litra c), i direktiv 2001/29 end de i dette direktivs artikel 5 omhandlede.
- 4) Artikel 5, stk. 3, litra d), i direktiv 2001/29 skal fortolkes således, at begrebet »citater« i denne bestemmelse ikke omfatter en situation, hvor det ikke er muligt at identificere det pågældende værk ved hjælp af det omhandlede citat.
- 5) Artikel 2, litra c), i direktiv 2001/29 skal fortolkes således, at den udgør en foranstaltning til en fuldstændig harmonisering af det materielle indhold af den deri omhandlede ret.

(¹) EUT C 347 af 16.10.2017.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 29. juli 2019 — Spiegel Online GmbH mod Volker Beck (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland)

(Sag C-516/17) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — ophavsret og beslægtede rettigheder — direktiv 2001/29/EF — informationssamfund — harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder — artikel 5, stk. 3 — undtagelser og indskrænkninger — rækkevidde — artikel 5, stk. 3, litra c) og d) — redegørelser for dagsbegivenheder — citater — anvendelse af links — tilgængeliggørelse for almenheden på lovlig vis — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 11 — ytrings- og informationsfrihed)

(2019/C 319/06)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Spiegel Online GmbH

Sagsøgt: Volker Beck

Konklusion

- 1) Artikel 5, stk. 3, litra c), andet alternativ, og artikel 5, stk. 3, litra d), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet skal fortolkes således, at de ikke udgør foranstaltninger til en fuldstændig harmonisering af rækkevidden af de undtagelser og indskrænkninger, som de tillader.

- 2) Informationsfriheden og pressefriheden, der er sikret i artikel 11 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, kan ikke begrunde en undtagelse fra ophavsmandens eneret til reproduktion og overføring til almenheden som omhandlet i henholdsvis artikel 2, litra a), og artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/29 ud over de undtagelser og indskrænkninger, der er omhandlet i dette direktivs artikel 5, stk. 2 og 3.
- 3) Den nationale ret skal ved den afvejning, som det påhviler den at foretage, på grundlag af samtlige omstændigheder i den omhandlede sag, af ophavsmandens enerettigheder i henhold til artikel 2, litra a), og artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/29 på den ene side og rettighederne for brugerne af beskyttede frembringelser som omhandlet i undtagelsesbestemmelserne i dette direktivs artikel 5, stk. 3, litra c), andet alternativ, og artikel 5, stk. 3, litra d), på den anden side, lægge en fortolkning af disse bestemmelser til grund, som — samtidig med, at den respekterer deres ordlyd og bevarer deres effektive virkning — er i fuld overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder, som er sikret ved Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- 4) Artikel 5, stk. 3, litra c), andet alternativ, i direktiv 2001/29 skal fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse, som begrænser anvendelsen af den undtagelse eller indskrænkning, som er omhandlet i denne bestemmelse, til tilfælde, hvor det ikke med rimelighed er muligt at indhente forudgående tilladelse til at bruge et beskyttet værk med henblik på redegørelse for dagsbegivenheder.
- 5) Artikel 5, stk. 3, litra d), i direktiv 2001/29 skal fortolkes således, at begrebet »citater« som omhandlet i denne bestemmelse omfatter henvisning, ved hjælp af et link, til en fil, som kan konsulteres selvstændigt.
- 6) Artikel 5, stk. 3, litra d), i direktiv 2001/29 skal fortolkes således, at et værk allerede er blevet gjort tilgængeligt for almenheden på lovlig vis, når det i sin konkrete udformning forud er blevet gjort tilgængeligt for almenheden med rettighedshaverens tilladelse eller i medfør af en tvangslicens eller en lovbestemt tilladelse.

(¹) EUT C 392 af 20.11.2017.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 29. juli 2019 — Alekszj Torubarov mod Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Ungarn)

(Sag C-556/17) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — fælles politik for asyl og subsidær beskyttelse — fælles procedurer for tildeling af international beskyttelse — direktiv 2013/32/EU — artikel 46, stk. 3 — fuldstændig og ex-nunc-undersøgelse — artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — adgang til effektive retsmidler — rækkevidden af førsteinstansrettens beføjelser — ingen omgørelsesbeføjelse — den kompetente administrative eller domstolslignende myndigheds afslag på at efterleve en afgørelse fra den nævnte ret)

(2019/C 319/07)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Alekszj Torubarov

Sagsøgt: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

Konklusion

Artikel 46, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26. juni 2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse, sammenholdt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, skal fortolkes således, at under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede, hvor en førsteinstansret efter at have foretaget en fuldstændig og ex-nunc-undersøgelse af samtlige de relevante faktiske og retlige omstændigheder, som en ansøger om international beskyttelse har anført, har fastslået, at denne ansøger i henhold til de kriterier, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU af 13. december 2011 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse, skal tildeles en sådan beskyttelse af den grund, som den pågældende har påberåbt sig til støtte for sin ansøgning, men et administrativt eller domstolslignende organ efterfølgende vedtager en afgørelse i modsat retning uden i denne forbindelse at godtgøre, at der var indtrådt nye forhold, som forudsatte en ny undersøgelse af den nævnte ansøgers behov for international beskyttelse, skal den nævnte førsteinstansret omgøre denne afgørelse, der ikke er i overensstemmelse med dens tidligere dom, og erstatte denne med sin egen afgørelse med hensyn til ansøgningen om international beskyttelse, idet den herved, om fornødent, skal undlade at anvende den nationale lovgivning, der forbyder den at handle på denne måde.

(¹) EUT C 5 af 8.1.2018.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 29. juli 2019 — Prenatal S.A. mod Tribunal Económico Administrativo Regional de Cataluña (TEARC) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia de Cataluña — Spanien)

(Sag C-589/17) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — indførsel af tekstilprodukter, som fejlagtigt angives med oprindelse i Jamaica — efteroprævning af importafgifter — anmodning om eftergivelse af afgifter — forordning (EØF) nr. 2913/92 — fælles toldkodeks — artikel 220, stk. 2, litra b), og artikel 239 — Europa-Kommissionens beslutning om afvisning i et konkret tilfælde — gyldighed)

(2019/C 319/08)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Prenatal S.A.

Sagsøgt: Tribunal Económico Administrativo Regional de Cataluña (TEARC)

Konklusion

Undersøgelsen af Kommissionens beslutning K(2008) 6317 endelig af 3. november 2008, som fastslår, at det er berettiget at foretage efterfølgende bogføring af importafgifter, og at det ikke er berettiget at meddele fritagelse for disse afgifter i et konkret tilfælde, (REM 03/07) (herefter »beslutning REM 03/07«), i henhold til artikel 220, stk. 2, litra b), og artikel 239 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks, som ændret ved Europa Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2700/2000 af 16. november 2000, har intet frembragt, der kan rejse tvivl om gyldigheden af denne beslutning.

(¹) EUT C 22 af 22.1.2018.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 29. juli 2019 — Hochtief Solutions AG Magyarországi Fióktelepe mod Fővárosi Törvényszék (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Székesfehérvári Törvényszék — Ungarn)

(Sag C-620/17) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — offentlige kontrakter — klageprocedurer — direktiv 89/665/EF — direktiv 92/13/EØF — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse — effektivitetsprincippet og ækvivalensprincippet — søgsmål med påstand om fornyet prøvelse af retsafgørelser, der tilsidesætter EU-retten — medlemsstaternes ansvar for nationale retsinstansers tilsidesættelse af EU-retten — vurdering af det erstatningsberettigede tab)

(2019/C 319/09)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Székesfehérvári Törvényszék

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Hochtief Solutions AG Magyarországi Fióktelepe

Sagsøgt: Fővárosi Törvényszék

Konklusion

- 1) En medlemsstats erstatningsansvar for tab, der er forvoldt ved, at en ret i sidste instans har truffet en afgørelse, der tilsidesætter en EU-retlig bestemmelse, er underlagt de betingelser, som Domstolen har fastlagt i bl.a. præmis 51 i dom af 30. september 2003, Köbler (C-224/01, EU:C:2003:513), uden at det af denne grund er udelukket, at denne stat kan ifalde ansvar efter mindre restriktive betingelser i henhold til national ret. Dette ansvar er ikke udelukket som følge af, at denne afgørelse har opnået retskraft. Som led i gennemførelsen af dette ansvar tilkommer det den nationale retsinstans, der skal træffe afgørelse om en påstand om erstatning, under hensyn til alle de forhold, der kendetegner den pågældende situation, at vurdere, om den nationale ret, der traf afgørelse i sidste instans, begik en tilstrækkelig kvalificeret tilsidesættelse af EU-retten ved åbenbart at tilsidesætte gældende EU-ret, herunder Domstolens relevante praksis. EU-retten er til gengæld til hinder for en national bestemmelse, som i et sådant tilfælde generelt udelukker de omkostninger, som en part er påført ved den skadevoldende afgørelse fra den nationale retsinstans, fra tab, der kan være genstand for erstatning.

- 2) EU-retten, navnlig Rådets direktiv 89/665/EØF af 21. december 1989 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/66/EF af 11. december 2007, og Rådets direktiv 92/13/EØF af 25. februar 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelse af EF-reglerne for fremgangsmåden ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation, som ændret ved direktiv 2007/66, samt ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet, skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en medlemsstats lovgivning, der ikke tillader fornyet prøvelse af en retskraftig dom, som er afsagt af en retsinstans i denne medlemsstat, der traf afgørelse i et søgsmål med påstand om annullation af en akt fra en ordregivende myndighed, uden at den behandlede et spørgsmål, der havde været undersøgt i en tidligere dom fra Domstolen afsagt som svar på en anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet som led i sagen vedrørende dette annullationssøgsmål. Såfremt de gældende nationale procesregler indebærer en mulighed for den nationale ret for at genoptage en retskraftig dom med henblik på at bringe situationen i overensstemmelse med en endelig, tidligere national retsafgørelse, som den retsinstans, der afsagde denne dom, og parterne i den sag, der lå til grund herfor, allerede havde kendskab til, skal denne mulighed i overensstemmelse med ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet gælde på de samme betingelser for at bringe situationen i overensstemmelse med EU-retten som fortolket ved en tidligere dom afsagt af Domstolen.

(¹) EUT C 22 af 22.1.2018.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 29. juli 2019 — Bayerische Motoren Werke AG mod Europa-Kommissionen og Freistaat Sachsen

(Sag C-654/17 P) (¹)

(Appel — statsstøtte — regional investeringsstøtte — støtte til et stort investeringsprojekt — støtte, der er delvist uforenelig med det indre marked — artikel 107, stk. 3, TEUF — støttens nødvendighed — artikel 108, stk. 3, TEUF — forordning (EF) nr. 800/2008 — støtte, der overskrider den individuelle anmeldelsestærskel — anmeldelse — gruppefritagelsens rækkevidde — kontraappel — tilladelse til en intervention ved Den Europæiske Unions Ret — formaliteten)

(2019/C 319/10)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Bayerische Motoren Werke AG (ved Rechtsanwälte M. Rosenthal, G. Drauz og M. Schütte)

De andre parter i appellsagen: Europa-Kommissionen (ved F. Erlbacher, A. Bouchagiar og T. Maxian Rusche, som befuldmægtigede) og Freistaat Sachsen (ved Rechtsanwalt T. Lübbig)

Konklusion

- 1) Hovedappellen og kontraappellen forkastes.
- 2) Bayerische Motoren Werke AG bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger i forbindelse med hovedappellen.

- 3) Freistaat Sachsen bærer sine egne omkostninger i forbindelse med hovedappellen.
- 4) Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler Bayerische Motoren Werke AG's og Freistaat Sachsens omkostninger i forbindelse med kontraappellen.

(¹) EUT C 94 af 12.3.2018.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 29. juli 2019 — Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) mod Azienda Napoletana Mobilità SpA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte suprema di cassazione — Italien)

(Sag C-659/17) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — statsstøtte — beskæftigelsesstøtte — fritagelse fra sociale sikringsbidrag, der vedrører uddannelses- og arbejdsaftaler — beslutning 2000/128/EF — Italiens støtteordning for foranstaltninger til fordel for beskæftigelsen — støtte, der er delvist uforenelig med det indre marked — anvendeligheden af beslutning 2000/128/EF på en virksomhed, der i henhold til en eneret leverer lokale kollektive transporttjenester, som er blevet tildelt virksomheden direkte af en kommune — artikel 107, stk. 1, TEUF — begrebet »konkurrencefordrejning« — begrebet »påvirker samhandelen« mellem medlemsstaterne)

(2019/C 319/11)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

Sagsøgt: Azienda Napoletana Mobilità SpA

Konklusion

Med forbehold af den efterprøvelse, som det påhviler den forelæggende ret at foretage, skal Kommissionens beslutning 2000/128/EF af 11. maj 1999 om Italiens støtteordning for foranstaltninger til fordel for beskæftigelsen fortolkes således, at den finder anvendelse på en virksomhed som den i hovedsagen omhandlede, der i henhold til en kommunes direkte tildeling og i henhold til en eneret har leveret lokale transporttjenester, og som har opnået nedsættelser af sociale bidrag i henhold til en national lovgivning, som i beslutningen er erklæret delvist uforenelig med forbuddet i artikel 107, stk. 1, TEUF.

(¹) EUT C 52 af 12.2.2018.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 29. juli 2019 — Sumanan Vethanayagam, Sobitha Sumanan, Kamalaranee Vethanayagam mod Minister van Buitenlandse Zaken (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Utrecht — Nederlandene)

(Sag C-680/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — fællesskabskodeks for visa — forordning (EF) nr. 810/2009 — artikel 5 — medlemsstat med kompetence til at behandle og træffe beslutning om en visumansøgning — artikel 8 — repræsentationsordning — art. 32, stk. 3 — klagesag til prøvelse af en afgørelse om afslag på visum — den medlemsstat, som har kompetence til at påkende klagesagen, når der foreligger en repræsentationsordning — indehavere af retten til at indgive en klage)

(2019/C 319/12)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Utrecht

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Sumanan Vethanayagam, Sobitha Sumanan og Kamalaranee Vethanayagam

Sagsøgt: Minister van Buitenlandse Zaken

Konklusion

- 1) Artikel 32, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 610/2013 af 26. juni 2013, skal fortolkes således, at bestemmelsen ikke gør det muligt for referencepersonen at påklage en afgørelse om afslag på visum i sit eget navn.
- 2) Artikel 8, stk. 4, litra d), og artikel 32, stk. 3, i forordning nr. 810/2009, som ændret ved forordning nr. 610/2013, skal fortolkes således, at når der foreligger en bilateral repræsentationsordning, hvorefter den repræsenterende medlemsstats konsulære myndigheder har beføjelse til at træffe afgørelse om afslag på visum, tilkommer det denne medlemsstats kompetente myndigheder at påkende de klagesager, som føres til prøvelse af en afgørelse om afslag på visum.
- 3) En kombineret fortolkning af artikel 8, stk. 4, litra d), og artikel 32, stk. 3, i forordning nr. 810/2009, som ændret ved forordning nr. 610/2013, hvorefter klagesagen til prøvelse af en afgørelse om afslag på visum skal føres mod den repræsenterende stat, er forenelig med den grundlæggende ret til en effektiv domstolsbeskyttelse.

⁽¹⁾ EUT C 63 af 19.2.2018.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 29. juli 2019 — straffesag mod Massimo Gambino og Shpetim Hyka (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Bari — Italien)

(Sag C-38/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — retligt samarbejde i straffesager — direktiv 2012/29/EU — minimumsstandarder for ofre for kriminalitet med hensyn til rettigheder, støtte og beskyttelse — artikel 16 og 18 — afhøring af offeret for en straffedomstol i første instans — ændring af dommerkollegiets sammensætning — fornyet afhøring af offeret efter anmodning fra en af sagens parter — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 47 og 48 — retten til en retfærdig rettergang og retten til et forsvar — princippet om umiddelbarhed — rækkevidde — offerets ret til beskyttelse under straffesager)

(2019/C 319/13)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Bari

Part i hovedsagen

Massimo Gambino og Shpetim Hyka

Procesdeltagere: Procura della Repubblica presso il Tribunale di Bari, Ernesto Lappostato og Banca Carige SpA — Cassa di Risparmio di Genova e Imperia

Konklusion

Artikel 16 og 18 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/29/EU af 25. oktober 2012 om minimumsstandarder for ofre for kriminalitet med hensyn til rettigheder, støtte og beskyttelse og om erstatning af Rådets rammeforførelse 2001/220/RIA skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national lovgivning, hvorefter et offer for en forbrydelse i et tilfælde, hvor offeret er blevet afhørt én gang for et dommerkollegium for en straffedomstol i første instans, og hvor sammensætningen af dette dommerkollegium efterfølgende er blevet ændret, principielt skal afhøres på ny for den nye sammensætning af dommerkollegiet, hvis en af sagens parter modsætter sig, at sidstnævnte dommerkollegium lægger udskriften fra retsbogen af den første afhøring af det nævnte offer til grund.

⁽¹⁾ EUT C 142 af 23.4.2018.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 29. juli 2019 — Red Bull GmbH mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO), Marques og Optimum Mark sp. z o.o.

(Sag C-124/18 P) ⁽¹⁾

(Appel — EU-varemærker — forordning (EU) nr. 207/2009 — artikel 4 og artikel 7, stk. 1, litra a) — absolut registreringshindring — ugyldighedssag — kombination af to farver i sig selv — ingen systematisk opstilling, der forbinder farverne på en forudbestemt og uforanderlig måde)

(2019/C 319/14)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Red Bull GmbH (ved Rechtsanwalt A. Renck og abogada S. Petivlasova)

De andre parter i sagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Folliard-Monguiral og D. Botis, som befuldmægtigede), Marques (ved solicitor R. Mallinson og Rechtsanwalt T. Müller) og Optimum Mark sp. z o.o. (ved adwokaci R. Skubisz, J. Dudzik og M. Mazurek samt ved advocate E. Jaroszyńska-Kozłowska)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Red Bull GmbH betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 200 af 11.6.2018.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 29. juli 2019 — Europa-Kommissionen mod Republikken Østrig

(Sag C-209/18) (¹)

(Traktatbrud — tilsidesættelse af direktiv 2006/123/EF og artikel 49 TEUF og 56 TEUF — begrænsninger og krav vedrørende hjemstedets beliggenhed, retlig form, kapitalbesiddelse og virksomhed på flere områder for så vidt angår civilingeniørselskaber, patentagentselskaber og dyrlægeselskaber)

(2019/C 319/15)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved G. Braun og H. Tserépa-Lacombe, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Østrig (ved G. Hesse, som befuldmægtiget)

Intervenient til støtte for den anden part i sagen: Forbundsrepublikken Tyskland (først ved T. Henze og D. Klebs, derefter ved D. Klebs, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Republikken Østrig har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 14, nr. 1), artikel 15, stk. 1, artikel 15, stk. 2, litra b) og c), artikel 15, stk. 3, og artikel 25 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked, idet den har opretholdt krav vedrørende hjemstedets beliggenhed for så vidt angår civilingeniørselskaber og patentagentselskaber, krav vedrørende retlig form og kapitalbesiddelse for så vidt angår civilingeniørselskaber, patentagentselskaber og dyrlægeselskaber samt begrænsning af udøvelse af virksomhed på flere områder for så vidt angår civilingeniørselskaber og patentagentselskaber.
- 2) Republikken Østrig bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.
- 3) Forbundsrepublikken Tyskland bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 190 af 4.6.2018.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 29. juli 2019 — Radu Lucian Rusu og Oana Maria Rusu mod SC Blue Air — Airline Management Solutions Srl (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunalul Bacău — Rumænien)

(Sag C-354/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — forordning (EF) nr. 261/2004 — lufttransport — boardingafvisning — begrebet »kompensation« og »yderligere kompensation« — typen af erstatningsberettiget tab — økonomisk eller ikke-økonomisk skade — fradrag — yderligere kompensation — bistand — oplysninger, som passagererne har fået)

(2019/C 319/16)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Tribunalul Bacău

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Radu Lucian Rusu og Oana Maria Rusu

Sagsøgt: SC Blue Air — Airline Management Solutions Srl

Konklusion

- 1) Artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 skal for det første fortolkes således, at det beløb, som er fastsat i denne bestemmelse, ikke har til formål at kompensere for et tab såsom manglende lønudbetaling, for det andet, at dette tab kan være genstand for den yderligere kompensation, som er omhandlet i artikel 12, stk. 1, i forordning nr. 261/2004, og for det tredje, at det tilkommer den forelæggende ret på grundlag af det relevante retsgrundlag at fastlægge og vurdere, hvilke forhold tabet udgøres af, samt omfanget af kompensationen herfor.
- 2) Forordning nr. 261/2004, og navnlig dens artikel 12, stk. 1, andet punktum, skal fortolkes således, at den kompetente nationale ret har mulighed for, men ikke er forpligtet til, at fratække kompensation i henhold til denne forordning i den yderligere kompensation, idet forordningen ikke opstiller nogen betingelser for, på hvilket grundlag den kompetente nationale ret kan foretage dette fradrag.
- 3) Artikel 4, stk. 3, i forordning nr. 261/2004, sammenholdt med forordningens artikel 8, stk. 1, skal fortolkes således, at den forpligter det transporterende luftfartsselskab til at give de berørte passagerer fuldstændige oplysninger om alle de muligheder, der er fastsat i den sidstnævnte bestemmelse, og de pågældende passagerer er ikke forpligtede til at bidrage aktivt til søgningen efter oplysninger herom.
- 4) Artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 261/2004 skal fortolkes således, at det med hensyn til denne bestemmelse påhviler det transporterende luftfartsselskab at godtgøre, at en omlægning er blevet foretaget ved førstgivne lejlighed.

⁽¹⁾ EUT C 294 af 20.8.2018.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 29. juli 2019 — Det Europæiske Lægemiddelagentur mod Shire Pharmaceuticals Ireland Ltd og Europa-Kommissionen

(Sag C-359/18 P) ⁽¹⁾

(Appel — forordning (EF) nr. 141/2000 — lægemidler til sjældne sygdomme — artikel 5 — ansøgning om udpegelse af et lægemiddel som »et lægemiddel til sjældne sygdomme« — validering — der foreligger en tidligere markedsføringstilladelse for det samme lægemiddel)

(2019/C 319/17)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Det Europæiske Lægemiddelagentur (først ved S. Marino, S. Drosos, T. Jabłoński og A. Spina, derefter ved S. Marino, S. Drosos og T. Jabłoński, som befuldmægtigede)

De andre parter i appellsagen: Shire Pharmaceuticals Ireland Ltd (ved solicitor G. Castle, D. Anderson, QC, barrister M. Birdling og solicitor S. Cowlshaw) og Europa-Kommissionen (ved K. Petersen og A. Sipos, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA) bærer sine egne omkostninger og betaler de af Shire Pharmaceuticals Ireland Ltd afholdte omkostninger.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 294 af 20.8.2018.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 29. juli 2019 — Finanzamt A mod B (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland)

(Sag C-388/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — skatter og afgifter — harmonisering af afgiftslovgivningerne — direktiv 2006/112/EF — det fælles merværdiafgiftssystem (moms) — artikel 288, stk. 1, nr. 1), og artikel 315 — særordning for små virksomheder — særordning for afgiftspligtige videreforhandlere — afgiftspligtig videreforhandler, som er omfattet af fortjenstmargenordningen — årlig omsætning, der bestemmer, om særordningen for små virksomheder skal finde anvendelse — fortjenstmargenen eller modtagne beløb)

(2019/C 319/18)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Finanzamt A

Sagsøgt: B

Konklusion

Artikel 288, stk. 1, nr. 1), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for en national lovgivning eller en national administrativ praksis, hvorefter den omsætning, der benyttes som grundlag for anvendelsen af særordningen for små virksomheder for en afgiftspligtig person, som er omfattet af særordningen vedrørende fortjenstmargenen, der er fastsat for afgiftspligtige viderefornere, beregnes i henhold til dette direktivs artikel 315, idet alene den opnåede fortjenstmargen medregnes. Denne omsætning skal fastlægges på grundlag af alle beløb uden merværdiafgift, som den afgiftspligtige viderefornere har modtaget eller modtager, uafhængigt af de nærmere bestemmelser om, hvordan disse beløb pålægges afgift.

(¹) EUT C 328 af 17.9.2018.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 29. juli 2019 — Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd mod Europa-Kommissionen og Eurofer, Association Européenne de l'Acier, ASBL

(Sag C-436/18 P) (¹)

(Appel — dumping — indførelse af en endelig antidumpingtold på visse varer med oprindelse i Kina — gennemførelsesforordning (EU) 2015/1429 — forordning (EF) nr. 1225/2009 — artikel 2, stk. 7, litra a) — normal værdi — fastsættelse på grundlag af prisen i et tredjeland med markedsøkonomi — valg af egnet tredjeland — tredjeland med markedsøkonomi, som er omfattet af samme undersøgelse — justeringer)

(2019/C 319/19)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd (ved advokaten E. Vermulst og J. Cornelis)

De andre parter i appellsagen: Europa-Kommissionen (ved J.-F. Brakeland og A. Demeneix, som befuldmægtigede) og Eurofer, Association Européenne de l'Acier, ASBL (ved barrister J. Killick, samt avocats G. Forwood og C. Van Haute)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 341 af 24.9.2018.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 29. juli 2019 — Tibor-Trans Fuvarozó és Kereskedelmi Kft. mod DAF TRUCKS N.V. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Győri Ítéltábla — Ungarn)

(Sag C-451/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — samarbejde om civile spørgsmål — forordning (EU) nr. 1215/2012 — specielle kompetenceregler — artikel 7, nr. 2) — sager om erstatning uden for kontrakt — det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået — stedet for skadens indtræden — krav om erstatning for skade forvoldt af et kartel, der er blevet erklæret i strid med artikel 101 TEUF og artikel 53 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde)

(2019/C 319/20)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Győri Ítéltábla

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Tibor-Trans Fuvarozó és Kereskedelmi Kft.

Sagsøgt: DAF TRUCKS N.V.

Konklusion

Artikel 7, nr. 2), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område skal fortolkes således, at i forbindelse med en sag om erstatning for en skade forvoldt ved overtrædelse i henhold til artikel 101 TEUF, som bl.a. består i hemmelige aftaler om pris-sætning og prisstigninger for lastbiler, omfatter »det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået«, i en situation som den i hovedsagen omhandlede, det sted, hvor det marked, der påvirkes af denne overtrædelse, dvs. det sted, hvor markedspriserne er blevet fordrejede, og hvor skadelidte hævder at have lidt denne skade, selv om søgsmålet er rettet mod en deltager i det pågældende kartel med hvem denne skadelidte ikke havde indgået et kontraktforhold.

⁽¹⁾ EUT C 319 af 10.9.2018.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 29. juli 2019 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik

(Sag C-481/18) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 2012/39/EU — tekniske krav til testning af humane væv og celler — manglende meddelelse eller gennemførelse inden for den fastsatte frist)

(2019/C 319/21)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved A. Szmytkowska og C. Sjödin, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato C. Colelli)

Konklusion

- 1) Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2, stk. 1, i Kommissionens direktiv 2012/39/EU af 26. november 2012 om ændring af direktiv 2006/17/EF for så vidt angår visse tekniske krav til testning af humane væv og celler, idet den ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, og idet den ikke har meddelt Kommissionen ordlyden af de foranstaltninger, der er vedtaget for at sikre gennemførelsen af dette direktiv.
- 2) Den Italienske Republik betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 328 af 17.9.2018.

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 15. juli 2019 — Galeria Parque Nascente-Exploração de Espaços Comerciais SA mod Autoridade Tributária e Aduaneira (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) — Portugal)

(Sag C-438/18) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — fælles beskatningsordning ved fusion, spaltning, partiel spaltning, tilførsel af aktiver og ombytning af aktier vedrørende selskaber i forskellige medlemsstater — direktiv 90/434/EØF — artikel 4 og 11 — direktiv 2009/133/EF — artikel 4 og 15 — såkaldt »omvendt« fusion — beskatningsordning, der i tilfælde af såkaldt »omvendt« fusion indebærer, at udgifter afholdt af moderselskabet til et lån optaget af dette selskab til køb af det overtagende datterselskabs aktier, der er fradragsberettigede for dette moderselskab, anses for ikke at være fradragsberettigede for dette datterselskab)

(2019/C 319/22)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Galeria Parque Nascente-Exploração de Espaços Comerciais SA

Sagsøgt: Autoridade Tributária e Aduaneira

Konklusion

Rådets direktiv 90/434/EØF af 23. juli 1990 om en fælles beskatningsordning ved fusion, spaltning, partiel spaltning, tilførsel af aktiver og ombytning af aktier vedrørende selskaber i forskellige medlemsstater og ved flytning af et SE's eller SCE's vedtægtsmæssige hjemsted mellem medlemsstater, som ændret ved Rådets direktiv 2006/98/EF af 20. november 2006, skal fortolkes således, at det ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, som indebærer, at det overtagende selskab ikke kan fradrage udgifter, som var skattemæssigt fradragsberettigede for det overtagne selskab inden fusionen af disse to selskaber, og som ville have været fradragsberettigede, såfremt denne fusion ikke havde fundet sted.

(¹) EUT C 139 af 10.9.2018.

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 10. juli 2019 — EP mod FO (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunalul Ilfov — Rumænien)

(Sag C-530/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — samarbejde om civile retlige spørgsmål — kompetence i sager vedrørende forældreansvar — forordning (EF) nr. 2201/2003 — artikel 15 — henvisning af sagen til en ret i en anden medlemsstat, der er bedre egnet til at behandle sagen — undtagelse fra reglen om generel kompetence for retten på det sted, hvor barnet har sit sædvanlige opholdssted — særlig tilknytning til en anden medlemsstat — elementer, der gør det muligt at afgøre, hvilken ret der er bedre egnet — det forhold, at der er forskelle i retsreglerne — barnets bedste)

(2019/C 319/23)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Tribunalul Ilfov

Parter i hovedsagen

Sagsøger: EP

Sagsøgt: FO

Konklusion

- 1) Artikel 15 i Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 skal fortolkes således, at den indfører en undtagelse fra reglen om generel kompetence i artikel 8 i forordning nr. 2201/2003, hvorefter kompetencen for medlemsstaternes retter afgøres på grundlag af barnets sædvanlige opholdssted på tidspunktet for sagens anlæg ved disse.
- 2) Artikel 15 i forordning nr. 2201/2003 skal fortolkes således, at hvis et eller flere af de fem alternative kriterier, der udtømmende er opregnet heri med henblik på vurderingen af, om barnet har en særlig tilknytning til en anden medlemsstat end den, hvori det har sædvanligt opholdssted, er opfyldt, har den kompetente ret i henhold til denne forordnings artikel 8 mulighed for at henvise sagen til en ret, som den finder er bedre egnet til at afgøre den tvist, der er indbragt for den, men er ikke forpligtet her til. Såfremt den kompetente ret måtte konkludere, at den tilknytning, der forbinder det pågældende barn med den medlemsstat, hvor det har sit sædvanlige opholdssted, er større end den tilknytning, som forbinder barnet med en anden medlemsstat, er denne konklusion tilstrækkelig til at udelukke anvendelsen af nævnte forordnings artikel 15.
- 3) Artikel 15 i forordning nr. 2201/2003 skal fortolkes således, at det forhold, at der er forskelle mellem retsreglerne, herunder de processuelle, i en medlemsstat, hvis retsinstanser har kompetence til at påkende sagens realitet, og retsreglerne i en anden medlemsstat, som det pågældende barn har en særlig tilknytning til, såsom den omstændighed, at sagen behandles for lukkede døre og af specialiserede dommere, kan ikke generelt og abstrakt udgøre et relevant kriterium i forhold til barnets bedste ved afgørelsen af, om retterne i denne anden medlemsstat er bedre egnede til at behandle denne sag. Den kompetente ret kan kun tage hensyn til disse forskelle, hvis de kan tilføre en reel og konkret merværdi for vedtagelsen af en afgørelse vedrørende barnet i forhold til det tilfælde, hvor nævnte sag fortsat skal behandles ved denne ret.

⁽¹⁾ EUT C 399 af 5.11.2018.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Contencioso-Administrativo no 24 de Madrid (Spanien) den 11. februar 2019 — Sindicato Único de Sanidad e Higiene de la Comunidad de Madrid og Sindicato de Sanidad de Madrid de la CGT mod Consejería de Sanidad de la Comunidad de Madrid

(Sag C-103/19)

(2019/C 319/24)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo nº 24 de Madrid

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Sindicato Único de Sanidad e Higiene de la Comunidad de Madrid og Sindicato de Sanidad de Madrid de la C.G.T.

Sagsøgt: Consejería de Sanidad de la Comunidad de Madrid

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er den her omhandlede lovgivning, sundhedsministeriets bekendtgørelse 406/2017 af 8. maj 2017, som — efter en fornyelse af på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter inden for den offentlige sundhedssektor, hvilke ansættelseskontrakter støtter sig på bestemmelser i national ret, som tillader fornyelser med henblik på at dække og sikre tjenesteydelser af midlertidig, konjunkturbestemt eller ekstraordinær art, når det i virkeligheden forholdt sig sådan, at disse ansættelseskontrakter blev anvendt til konstant at dække permanente behov — iværksætter en foranstaltning i form af en ændring af karakteren af 9 126 stillinger, hvorved arbejdstageren konverteres fra midlertidigt hjælpepersonale til midlertidig vikar, idet målet med denne proces er, at disse stillinger omfattes af et offentligt udbud af stillinger, hvorved den midlertidige arbejdstagers stilling bringes til ophør, forenelig med rammeaftalen, der er optaget som bilag til direktiv 1999/70/EF⁽¹⁾, nærmere bestemt § 5 og punkt 6 og 8 i de generelle betragtninger hertil, og de kriterier, der er opstillet i Domstolens dom (Tiende Afdeling) ECLI:EU:C:2016:679 af 14. september 2016?
- 2) Har den forelæggende ret anlagt en korrekt fortolkning, idet retten er af den opfattelse, at den form for gennemførelse, der er beskrevet i og følger af rammevedtægtens artikel 9, stk. 3, ved sundhedsministeriets bekendtgørelse 406/2017 af 8. maj 2017, hverken er i overensstemmelse med rammeaftalens § 5 og punkt 6 og 8 i de generelle betragtninger hertil, eller de kriterier, der er opstillet i Domstolens dom (Tiende Afdeling) ECLI:EU:C:2016:679 af 14. september 2016, eftersom det efter et misbrug af tidsbegrænsede ansættelser til at dække permanente behov og en anerkendelse af en strukturel svaghed tillades, at dette misbrug aldrig sanktioneres, hvorved formålene med direktivet tilsidesættes, og den ufordelagtige situation for midlertidige vedtægtsmæssige medarbejdere gøres varig?
- 3) Har den forelæggende ret i den foreliggende sag anlagt en korrekt fortolkning af rammeaftalens § 5 og punkt 6 og 8 i de generelle betragtninger hertil, og af de kriterier, der er opstillet i Domstolens dom (Tiende Afdeling) ECLI:EU:C:2016:679 af 14. september 2016, hvorefter sundhedsministeriets bekendtgørelse 406/2017 af 8. maj 2017 ikke er i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1, i direktiv 1999/70, for så vidt som bekendtgørelsen ikke sikrer, at den spanske stat opnår de i direktivet foreskrevne resultater, eftersom den medfører, at der i tilfælde af misbrug i forbindelse med tidsbegrænset ansættelse ikke på effektiv og

tilsvarende vis sikres beskyttelse af arbejdstagerne, således at misbruget sanktioneres behørigt, og konsekvenserne af tilsidesættelsen af EU-retten elimineres, ikke sanktionerer misbrug og således tillader, at fællesskabsdirektivet ikke anvendes i sundhedssektoren?

- 4) Eftersom den nationale lovgivning indeholder et absolut forbud mod, at flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelsesforhold i den offentlige sektor ændres til en tidsbegrænset kontrakt, samt at den arbejdstager, der er udsat for misbruget, fastansættes, og eftersom der i denne nationale lovgivning ikke findes nogen anden effektiv foranstaltning, som kan hindre, og i givet fald sanktionere, et misbrug af flere på hinanden følgende tidsbegrænsede kontrakter, er det da korrekt at antage, sådan som den forelæggende ret har gjort, at sundhedsministeriets bekendtgørelse 406/2017 af 8. maj 2017 (der gennemfører rammeaftalens artikel 9, stk. 3, for sent) og det efterfølgende opslag af en åben udvælgelsesprøve ikke er foranstaltninger, der er egnede til at sanktionere et misbrug af flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelsesforhold, eftersom dette efter den forelæggende rets opfattelse tilsidesætter opfyldelsen af formålene med førnævnte direktiv?
- 5) Anvendelsesområdet for sundhedsministeriets bekendtgørelse 406/2017 af 8. maj 2017 er begrænset til hjælpepersonale alene, og med hensyn til de øvrige midlertidige arbejdstagere, der er tilknyttet på grund af store arbejdsbyrder, i de perioder, der er angivet i den nationale bestemmelse, undersøger forvaltningen ikke årsagerne hertil med henblik på i givet fald at vurdere, om der skal oprettes en strukturel stilling i staben, og dermed forbliver jobusikkerheden for arbejdstagerne reelt uændret, og dette misbrug sanktioneres ikke, idet der i denne forbindelse ikke anvendes nogen foranstaltninger, der på effektiv og tilsvarende vis sikrer beskyttelsen af arbejdstagerne, således at misbruget kan sanktioneres behørigt, og konsekvenserne af tilsidesættelsen af EU-retten kan elimineres. Skal dette forstås således, at de krav, der er opstillet i Domstolens dom (Tiende Afdeling) ECLI:EU:C:2016:679 af 14. september 2016 tilsidesættes, idet førnævnte situation opstår, og den EU-retlige bestemmelse dermed tilsidesættes?

(¹) Rådets direktiv 1999/70/EF af 28.6.1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP (EFT 1999, L 175, s. 43).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Rejonowy w Koszalinie (Polen) den 21. februar 2019 —
V. C. Sp. z o.o. mod P.K.**

(Sag C-150/19)

(2019/C 319/25)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Rejonowy w Koszalinie

Parter i hovedsagen

Sagsøger: V. C. Sp. z o.o.

Sagsøgt: P.K.

Ved afgørelse af 4. juni 2019 har Den Europæiske Unions Domstol besluttet at sag C-150/19 slettes af Domstolens register.

Appel iværksat den 22. maj 2019 af Den Europæiske Centralbank til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 13. marts 2019 i sag T-730/16, Espírito Santo Financial Group mod ECB

(Sag C-396/19 P)

(2019/C 319/26)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Den Europæiske Centralbank (ved F. Malfrère og M. Ioannidis, som befuldmægtigede, samt rechtsanwalt H.-G. Kamann)

Den anden part i appelsagen: Konkursboet efter Espírito Santo Financial Group SA

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Punkt 1 i domskonklusionen i Rettens dom af 13. marts 2019, konkursboet efter Espírito Santo Financial Group SA mod Den Europæiske Centralbank (sag T-730/16), ophæves.
- Begæringen afvises ligeledes for så vidt angår ECB's afslag på at give oplysninger om det lånebeløb, der fremgår af uddragene af den protokol, der indeholder ECB's Styrelsesråds afgørelse af 28. juli 2014.
- Subsidiært hjemvises sagen til Den Europæiske Unions Ret til fornyet afgørelse.
- Sagsøgeren i første instans og appelindstævnte tilpligtes at betale to tredjedele (2/3) og ECB tilpligtes til at betale en tredjedel (1/3) af sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Første og eneste appelanbringende: Tilsidesættelse af artikel 10, stk. 4, i statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank (herefter »statuten») og første led af artikel 4, stk. 1, litra a), i afgørelse 2004/258 ⁽¹⁾.

ECB har gjort gældende, at Retten foretog en fejlagtig fortolkning og anvendelse af statuttens artikel 10, stk. 4, og artikel 4, stk. 1, litra a), første led, i afgørelse 2004/258, idet den i den appellerede dom, navnlig i præmis 39, 53-63, 111 og 138, fastslog, at Styrelsesrådets skønsbeføjelse med hensyn til aktindsigt i dets protokol skal udøves under hensyntagen til de betingelser, der er fastsat i afgørelse 2004/258 (præmis 60), hvilket i den konkrete sag betyder, at ECB er forpligtet til at give en begrundelse, der forklarer, hvorledes aktindsigt i de oplysninger, der er indeholdt i de protokoller fra Styrelsesrådets møde, der indeholder Styrelsesrådets afgørelser, konkret faktisk vil være til skade for beskyttelsen af offentlighedens interesse i, at forhandlingerne i ECB's beslutningstagende organer forbliver fortrolige (præmis 61).

Statuttens artikel 10, stk. 4, fastsætter det generelle princip om, at oplysninger, som indgår i forhandlingerne i Styrelsesrådet, skal holdes fortrolige med henblik på at sikre ECB's uafhængighed og effektivitet. Denne primærretlige bestemmelse, som ikke kan fraviges i sekundær ret, finder ligeledes anvendelse på dele af de protokoller, der indeholder ECB's Styrelsesråds afgørelser. Dette gentages i artikel 4, stk. 1, litra a), i afgørelse 204/258, som derfor altid skal fortolkes i sammenhæng med statuttens artikel 10, stk. 4. Det følger af det generelle princip om, at ECB's Styrelsesråds forhandlinger, herunder afgørelser, er fortrolige, således som dette princip er fastlagt i statuttens artikel 10, stk. 4, at ECB ikke behøver at underkaste sin afgørelse om at offentliggøre udfaldet af sine forhandlinger de samme materielle og processuelle standarder, som følger af afgørelse 2004/258. ECB behøver navnlig ikke at begrunde sin afgørelse med henvisning til, hvorfor det konkret og faktisk vil være til skade for beskyttelsen af offentlighedens interesse i, at forhandlingerne i Styrelsesrådet forbliver fortrolige, hvis Styrelsesrådets protokoller udbredes.

⁽¹⁾ Den Europæiske Centralbanks afgørelse af 4.3.2004 om aktindsigt i Den Europæiske Centralbanks dokumenter (EUT 2004, L 80, s. 42).

Appel iværksat den 2. juli 2019 af Islamic Republic of Iran Shipping Lines, Hafize Darya Shipping Lines (HDSL), Safiran Payam Darya Shipping Lines (SAPID), Khazar Sea Shipping Lines Co., Rahbaran Omid Darya Ship Management Co., Irinvestship Ltd og IRISL Europe GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 8. maj 2019 i sag T-434/15, Islamic Republic of Iran Shipping Lines m.fl. mod Rådet

(Sag C-506/19 P)

(2019/C 319/27)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Islamic Republic of Iran Shipping Lines, Hafize Darya Shipping Lines (HDSL), Safiran Payam Darya Shipping Lines (SAPID), Khazar Sea Shipping Lines Co., Rahbaran Omid Darya Ship Management Co., Irinvestship Ltd og IRISL Europe GmbH (ved solicitor M. Taher og barrister R. Blakeley)

Den anden part i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom ophæves.
- Det fastslås, at Rådet ved at udpege appellanterne begik en tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse af en retsregel, som har til formål at tillægge borgerne rettigheder.
- Sagen hjemvises til Retten med henblik på, at denne kan tage stilling til de eventuelle bevisoptagelsesforanstaltninger, der er indeholdt i anmodningen, og efterfølgende (følgelig) påkende spørgsmålene om kausalitet og størrelse.
- Rådet tilpligtes at betale de omkostninger, som appellanterne har afholdt i forbindelse med appelsagen, og de foreløbige sagsomkostninger for Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Retten begik fem retlige fejl, på grundlag af hvilke dommen bør ophæves:

1. fejl i anvendelsen af konklusionen om, at Rådet ikke havde noget skøn,
2. fejl i anvendelsen af ræsonnementet i IRISL-annulationsdommen [2013] på testen om, hvorvidt der foreligger en tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse,
3. intet retligt grundlag for sondringen »ingen beviser«/»utilstrækkelige beviser«, hvilken under alle omstændigheder ikke var anvendelig,
4. retlig fejl begået ved at foregive at støtte sig på beviser, der ikke var blevet fremlagt for Retten, og
5. retlig fejl begået ved at anvende HTTS som estoppel/res judicata.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Areios Pagos (Grækenland) den 4. juli 2019 — AB mod Olympiako Athlitiko Kentro Athinon — Spyros Louis

(Sag C-511/19)

(2019/C 319/28)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Areios Pagos

Parter i hovedsagen

Appellant: AB

Indstævnt: Olympiako Athlitiko Kentro Athinon — Spyros Louis

Præjudicielle spørgsmål

- A) Udgør en medlemsstats indførelse af lovgivning, som anvendes af det offentlige, lokale og regionale myndigheder, offentligretlige juridiske personer og generelt alle organer (privatretnlige juridiske personer) inden for den offentlige sektor i bred forstand i deres egenskab af arbejdsgivere, som omhandlet i artikel 34, stk. 1, litra c), artikel 34, stk. 3, litra a), og artikel 34, stk. 4, i lov nr. 4024/2011, en indirekte forskelsbehandling på grund af alder som omhandlet i artikel 2, stk. 1, artikel 2, stk. 2, litra b), og artikel 3, stk. 1, litra c), i direktiv 2000/78 (¹), for så vidt som personale med privatretlig arbejdskontrakt i ovennævnte organer herved underlægges ordningen for arbejdskraftreserven for en periode på højst 24 måneder alene på grundlag af kriteriet om, hvor tæt arbejdstageren er på at opfylde betingelserne for alderspension, hvilket svarer til 35 pensionsbidragsår, i perioden fra den 1. januar 2012 til den 31. december 2013, også i betragtning af, at det i henhold til den dagældende socialsikringslovgivning — bortset fra visse tilfælde, som ikke er relevante i den foreliggende sag — krævedes, at det ansatte personale for at opnå ret til fuld pension skal have været forsikret hos IKA eller et andet socialsikringsorgan i (mindst) 10 500 arbejdsdage (35 år) og skal være fyldt (mindst) 58 år, uden at det udelukkes, at forsikringsperioden (35 år) efter de konkrete omstændigheder er opfyldt ved en anden alder?
- B) Såfremt spørgsmål A besvares bekræftende, kan indførelsen af en ordning for arbejdskraftreserven da begrundes objektivt og rimeligt som omhandlet i direktivets artikel 2, stk. 2, litra b, nr. i), og artikel 6, stk. 1, litra a), med henvisning til et presserende behov for at sikre organisatoriske, driftsmæssige og budgetmæssige resultater og navnlig til et presserende behov for at begrænse de offentlige udgifter for inden udgangen af 2011 at nå bestemte kvantitative mål, som beskrives i betragtningerne til den lov, som var udtrykkeligt forudset i den mellemsigtede finanspolitiske strategi, med henblik på at opfylde landets forpligtelse over for dets långivere til at imødegå den alvorlige og langvarige finanspolitiske og økonomiske krise, som landet gennemgik, og parallelt hermed at opnå en rationalisering og begrænsning af den voksende offentlige sektor?
- C) Såfremt spørgsmål B) besvares bekræftende,
- 1) udgør indførelsen af en foranstaltning som den, der er omhandlet i artikel 34, stk. 1, litra c), i lov nr. 4024/2011, som fastsætter en drastisk nedskæring i aflønningen af det personale, som er blevet underlagt ordningen for arbejdskraftreserven, med 60 % af den grundløn, personalet modtog i året forud for anbringelsen i arbejdskraftreserven, uden at dette personale samtidig er forpligtet til at arbejde for det pågældende offentlige organ, og som (i praksis) indebærer tab af lønstigninger og forfremmelser i perioden fra anbringelsen i arbejdskraftreserven indtil afskedigelsen som følge af pensionering med fuld alderspension, et hensigtsmæssigt og nødvendigt middel til at opfylde ovennævnte mål som omhandlet i direktivets artikel 2, stk. 2, litra b, nr. i), og artikel 6, stk. 1, litra a), i situationer, hvor følgende kumulativt gælder:
- a) personalet bevarer muligheden for at finde anden beskæftigelse (i det private) eller har mulighed for at udøve liberalt erhverv eller selvstændig virksomhed, mens det er omfattet af arbejdskraftreserven, uden at miste retten til at oppebære ovennævnte del af grundlønnen, medmindre lønnen eller indtægten fra det nye arbejde eller beskæftigelse overstiger den løn, som blev oppebåret inden anbringelsen i arbejdskraftreserven, i hvilket tilfælde ovennævnte del af grundlønnen beskæres med den overstigende del — artikel 34, stk. 1, litra f),

- b) den offentlige arbejdsgiver, og såfremt denne opløses, OAED, påtager sig forpligtelsen til den pågældende forsikringsenhed at betale forsikringsbidragene vedrørende hovedpensionen for både arbejdsgiver og arbejdstager for fuld pension og social- og sundhedsbistand indtil den ansattes pensionering på grundlag af den løn, som den ansatte modtog, inden den pågældende blev anbragt under ordningen for arbejdskraftreserven — artikel 34, stk. 1, litra d);
- c) der er fastsat fritagelser fra ordningen for arbejdskraftreserven for udsatte sociale grupper, som har behov for beskyttelse (ægtefæller til dem, der er underlagt ordningen for arbejdskraftreserven, ægtefæller eller børn med en invaliditetsgrad på mindst 67 %, som bor sammen med eller forsørges af lønmodtageren, lønmodtagere med en invaliditetsgrad på mindst 67 %, stofamilier, eneforsørgere, som bor sammen med eller forsørges af lønmodtageren) — artikel 34, stk. 1, litra b);
- d) der gives i prioriteret orden mulighed for, at dette personale overføres til andre ledige stillinger i offentlige enheder på grundlag af objektive og fortjenstmæssige kriterier ved indsættelse i ASEP-skalaerne — artikel 34, stk. 1, litra a) — hvilken mulighed imidlertid er begrænset som følge af den drastiske personalebegrænsning i forskellige offentlige enheder som følge af behovet for besparelser;
- e) det sikres, at der vedtages bestemmelser for tilbagebetaling af de lån, som de ansatte, der er anbragt i arbejdskraftreserven, havde optaget i det offentlige deponerings- og låneinstitut, og for at der indgås en aftale mellem den græske stat og sammenslutningen af græske banker med henblik på at lette tilbagebetalingen af de lån, som personalet havde optaget i andre banker, i forhold til deres samlede familieindkomst og til deres formueforhold — artikel 34, stk. 10 og 11;
- f) en nyere lov (artikel 1, stk. 15, i lov nr. 4038/2012 — FEK A' 14) foreskriver, at der med højeste prioritet vedtages en bekendtgørelse om pensioner og om betalingsordningen for det i litra b) og c) omhandlede personale og i det mindste senest fire måneder efter vedkommendes afskedigelse eller fremlæggelsen af dokumentationen herfor med henblik på indrømmelse af pension;
- g) det ovennævnte tab af forfremmelser eller lønstigninger for den periode, hvor personale med privatretlig arbejdskontrakt anbringes under ordningen for arbejdskraftreserven, indtil dets afskedigelse med alderspension, forekommer ikke i de fleste tilfælde, herunder i det foreliggende tilfælde, eftersom arbejdstager som følge af den pågældendes langvarige ansættelse i den offentlige enhed har udtømt lønskalaen og/eller de forfremmelsesmuligheder, der er fastsat i gældende ret for den pågældendes udvikling?
- 2) Er vedtagelsen af en foranstaltning som den i artikel 34, stk. 1, litra e), i lov nr. 4024/2011, som indebærer en fuldstændig (eller delvis) fortabelse i henhold til artikel 8, litra b), i lov nr. 3198/1955 af godtgørelsen ved den ansattes afskedigelse eller arbejdsophør, fordi betingelserne for at modtage alderspension er opfyldt, med 40 % af opsigelsesgodtgørelsen for ansatte med fuldt dækkende forsikring (som hvad angår de offentlige enheder, der er almennyttige eller modtager tilskud fra staten, såsom indstævnte som privatretlig juridisk person, maksimalt kan udgøre 15 000,00 EUR), idet denne kompenseres med den nedsatte løn, som er modtaget under arbejdskraftreserven, hensigtsmæssig og nødvendig til at nå det ovennævnte formål som omhandlet i direktivets artikel 2, stk. 2, litra b), nr. i), og artikel 6, stk. 1, litra a), henset til, at dette personale under alle omstændigheder ville have modtaget den nævnte nedsatte godtgørelse i henhold til den ovennævnte gældende arbejdsmarkedslovgivning både ved opsigelse og ved afskedigelse af den enhed, hvori vedkommende var ansat?

(¹) Rådets direktiv 2000/78/EF af 27.11.2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (EFT 2000, L 303, s. 16).

Appel iværksat den 2. august 2019 af Deutsche Lufthansa AG til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 17. maj 2019 i sag T-764/15, Deutsche Lufthansa AG mod Europa-Kommissionen

(Sag C-594/19 P)

(2019/C 319/29)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Deutsche Lufthansa AG (ved Rechtsanwalt A. Martin-Ehlers)

De øvrige parter i appelsagen: Europa-Kommissionen og Land Rheinland-Pfalz

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Kendelse afsagt af Retten den 17. maj 2019 i sag T-764/15 ophæves.
- Påstanden i første instans tages til følge, og den tilgrundliggende Kommissionsafgørelse SA.32833 af 1. oktober 2014 ⁽¹⁾ annulleres.
- Subsidiært hjemvises sagen til Retten til afgørelse.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har til støtte for appellen i det væsentlige fremsat følgende appelanbringender:

- Appellanten havde allerede søgsmålskompetence i henhold til Montessori-dommen ⁽²⁾ Dette skyldes, at indrømmelse af et lån fra en likviditetspulje på 45 mio. EUR til fordel for Flughafen Frankfurt-Hahn GmbH udgør en støtteordning. Endvidere gik midlerne fra lånet påviseligt til Ryanair.
- Hvis den såkaldte Mory-praksis ⁽³⁾ anvendes, skal den første alternative løsning anvendes. Kommissionen undlod at tage hensyn til væsentlige faktiske forhold og yderligere fordele. Som følge af tilsidesættelsen af appellants processuelle rettigheder, kan Kommissionen ikke anses for at have foretaget en behørig undersøgelse. Også i det foreliggende tilfælde var appellanten individuelt berørt og havde følgelig søgsmålskompetence.
- Subsidiært skal søgsmålet antages til realitetsbehandling, såfremt den anden alternative løsning i den såkaldte Mory-praksis, hvorefter appellanten skal føre bevis for, at selskabets markedspostion blev væsentligt påvirket af støtten, anvendes. I det foreliggende tilfælde gælder der nemlig en omvendt bevisbyrde eller i det mindste en lempet bevisbyrde for appellanten, idet Kommissionen tilfældigvis skjulte relevante faktiske omstændigheder, som var den bekendt. Appellanten har kun subsidiært gjort gældende, at selskabet rent faktisk har ført bevis for, at det blev væsentligt påvirket. Rettens retlige bedømmelse, som førte til en anden konklusion, går ud over Domstolens praksis og er støttet på en retligt fejlagtig forståelse af det relevante marked. I denne forbindelse har Retten fordrejet og indskrænket appellants fremstilling af de faktiske omstændigheder, ændret den omtvistede afgørelses indhold og tilsidesat reglerne om bevisbyrde.

⁽¹⁾ Kommissionens afgørelse (EU) 2016/788 af 1.10.2014 om statsstøtte SA.32833 (11/C) (ex 11/NN) ydet af Tyskland i forbindelse med finansieringen af Frankfurt Hahn lufthavn i 2009-2011 (EUT 2016, L 134, s. 1).

⁽²⁾ Domstolens dom af 6.11.2018, Scuola Elementare Maria Montessori Srl m.fl. (C-622/16 P — C-624/16 P, EU:C:2018:873).

⁽³⁾ Domstolens dom af 17.9.2015, Mory SA m.fl. mod Europa-Kommissionen (C-33/14 P, EU:C:2015:609).

RET TEN

Sag anlagt den 19. juli 2019 — VDV eTicket Service mod Kommissionen og INEA

(Sag T-516/19)

(2019/C 319/30)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: VDV eTicket Service GmbH & Co. KG (Køln, Tyskland) (ved advokat A. Bartosch)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen og Forvaltningsorganet for Innovation og Netværk (INEA)

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås i henhold til artikel 272 TEUF, at den manglende anerkendelse af omkostninger for et beløb på 407 443,04 EUR i den anfægtede afgørelse er retsstridig.
- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelse i henhold til artikel 263, stk. 4, TEUF.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålet er rettet mod afgørelsen fra Forvaltningsorganet for Innovation og Netværk (INEA) ARES(2019)3151305 af 13. maj 2019, for så vidt som det deri fastslås, at sagsøgerens omkostninger for et beløb på 407 443,04 EUR inden for rammerne af Horizon 2020 Framework Programme — Project: 636126 — European Travellers Club ikke kan refunderes.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Første anbringende: retsmisbrug, idet de sagsøgte nødvendigvis havde kendskab til den fejlagtige omkostningsfordeling.
  - De sagsøgte begik retsmisbrug, eftersom de for det første ikke anerkendte visse underleverandøromkostninger, som sagsøgeren havde afholdt, og eftersom de for det andet ud fra en række dokumenter må have vidst, at sagsøgerens underleverandøromkostninger var betydeligt højere end angivet i bilag 2 til den omhandlede Grant Agreement.
2. Andet anbringende: tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning
  - De sagsøgte tilsidesatte af de samme grunde, som angives i det første anbringende, også princippet om beskyttelse af den berettigede forventning.

Sag anlagt den 5. august 2019 — Global Steel Wire m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-545/19)

(2019/C 319/31)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: Global Steel Wire, SA (Cerdanyola del Vallès, Spanien), Moreda Riviere Trefilerías, SA (Gijón, Spanien) og Global Special Steel Products, SA (Corrales de Buelna, Spanien) (ved advokaterne F. González Díaz, J. Blanco Carol og B. Martos Stevenson)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling.
- Kommissionens afgørelse af 24. maj 2019 annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Dette søgsmål, som udspringer af en anmodning vedrørende manglende betalingsevne, der blev fremsat i februar 2000 inden for rammerne af sag COMP/38.344 — Forspændingsstål, er rettet mod Europa-Kommissionens afgørelse af 20. december 2018 om afvisning af anmodningen om udsættelse af betalingerne under afventning af sagsøgernes økonomiske situation.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Det første anbringende er støttet på en tilsidesættelse af retten til forsvar, idet Kommissionen vedtog den anfægtede afgørelse uden at give sagsøgerne mulighed for at fremsætte deres synspunkt herom.
2. Det andet anbringende er støttet på en manglende begrundelse for afvisningen af sagsøgernes anmodning.
3. Det tredje anbringende er støttet på, at Kommissionen begik faktiske og retlige fejl ved vurderingen af sagsøgernes økonomiske situation og af deres betalingsevne til at imødekomme bøden.
4. Det fjerde anbringende er støttet på, at Kommissionen vedtog den anfægtede afgørelse under tilsidesættelse af det almindelige princip om kollegialitet, hvorved den gjorde sig skyldig i manglende kompetence.
5. Det femte anbringende er støttet på en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet.

Sag anlagt den 9. august 2019 — Spanien mod Kommissionen

(Sag T-554/19)

(2019/C 319/32)

Processprog: spansk

Parter*Sagsøger:* Kongeriget Spanien (ved M. García-Valdecasas Dorrego, som befuldmægtiget)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen**Sagsøgerens påstande**

- Meddelelsen om udvælgelsesprøven annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Nærværende søgsmål er anlagt til prøvelse af meddelelse om almindelig udvælgelsesprøve EPSO/AD/374/19 — Administratorer (AD 7) inden for følgende områder: 1. Konkurrenceret, 2. Finansret, 3. Lovgivning vedrørende Den Økonomiske og Monetære Union, 4. Finansielle regler vedrørende EU's budget, 5. Beskyttelse af euromønter mod falskmøntneri ⁽¹⁾.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Tilsidesættelse af artikel 1 og 2 i forordning nr. 1/58 ⁽²⁾, artikel 22 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«) og artikel 1d i vedtægten for tjenestemænd, idet kommunikationen mellem EPSO og ansøgeren blev begrænset og udelukkende foregik på engelsk, fransk, tysk eller italiensk, og idet de sprog, der kunne anvendes til at udfylde afsnittet vedrørende *Talent Screener* i ansøgningskemaet blev begrænset.
2. Tilsidesættelse af artikel 1 og 6 i forordning nr. 1/58, chartrets artikel 22 og artikel 1d, stk. 1 og 6, artikel 27 samt artikel 28, litra f), i vedtægten for tjenestemænd, idet meddelelsen uretmæssigt begrænser valget af det andet sprog til blot fire sprog (fransk, engelsk, tysk og italiensk), og udelukker de øvrige officielle sprog i Den Europæiske Union.
3. Valget af engelsk, fransk, tysk og italiensk udgør et vilkårligt valg, der medfører forskelsbehandling på grundlag af sprog i strid med artikel 1d, stk. 1 og 6, artikel 27 samt artikel 28, litra f), i vedtægten for tjenestemænd.
4. Den omstændighed, at meddelelsen om udvælgelsesprøven ikke udtrykkeligt specificerer, at det første sprog skal være et sprog, som ansøgerne har kendskab til på niveau C 1 som minimum, indebærer en dobbelt forskelsbehandling på grundlag af nationalitet og på grundlag af sprog (det »talte«), hvorved artikel 1d, stk. 1 og 6, artikel 27 samt artikel 28, litra f), i vedtægten for tjenestemænd er blevet tilsidesat.

⁽¹⁾ EUT 2019, C 191 A, s. 1.

⁽²⁾ Forordning nr. 1 om den ordning, der skal gælde for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab på det sproglige område (EFT 1958, 17, s. 385).

Sag anlagt den 13. august 2019 — Luz Saúde mod EUIPO — Clínica La Luz (HOSPITAL DA LUZ LEARNING HEALTH TRAINING, RESEARCH & INNOVATION CENTER)

(Sag T-558/19)

(2019/C 319/33)

Stævningen er affattet på portugisisk

Parter

Sagsøger: Luz Saúde, S.A. (Lissabon, Portugal) (ved advokat G. Moreira Rato)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Clínica La Luz, S.L. (Madrid, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Luz Saúde, S.A.

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærket HOSPITAL DA LUZ LEARNING HEALTH TRAINING, RESEARCH & INNOVATION CENTER — registreringsansøgning nr. 16 433 823

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 1. juli 2019 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2239/2018-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA